

nalet, men uden at nogen Nytte for hele Administrationen opnaas derved. Man tror paa den anden Side, at det i flere Retninger vilde være hensigtsmæssigt, om adskillige Forretninger, som nu afgjøres her inde fra Ministerierne, blive henlagte under Amtmændenes Afgjørelse, medens atter andre Forretninger, som nu besørjes paa Amtskontorerne, passende kunne henlægges til underordnede Myndigheder. Der er hele Klasser af Sager — som saadanne vil jeg eksempelvis blot nævne Udpantnings-sager og Alimentations-sager — med Hensyn til hvilke der ikke ses at være nogen Nødvendighed for at bebyrde Amtmændene med Arbejde, der ligesaa godt kunde besørjes af de underordnede Retsbetjente. Selvsølgelig vilde en saadan Forandring i flere Retninger ikke ganske kunne ske ad administrativt Veie, men Lovgivningsmagten maatte træde til, og det er jo ogsaa Noget, som tidligere er slet. Rigtig nok er det længe siden, at en saadan Forandring foregik i Administrationen. Det var nemlig under 23de Marts 1827, at en Forordning herom udkom, som endnu for Tiden egentlig er Basis for og bestemmer hele den Kreds af Forretninger, som henhøre under Amtmændenes Resport. Det vilde uden tvivl være heldigt, om man nu atter fik en lignende Lov, og Udvalget har været enigt om ret indstændigt at opfordre Regjeringen til at tage hele dette Spørgsmaal under Overveelse. Udvalgets Flertal, som har stillet dette Ændringsforslag under Nr. 14, har imidlertid ikke troet at kunne berolige sig ved en saadan blot Genstilling til Regjeringen, men har ment, at man burde tage et udtrykkeligt Forbehold her i Loven, hvorved der — saa mener Flertallet — vilde øves et yderligere Tryk paa Regjeringen, et Tryk, som Regjeringen dog kunde unddrage sig ved snarest muligt at fremkomme med en almindelig Lov om Ordningen af Amtmændenes Embedsforhold og i Forbindelse dermed søge Afgjørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt et eller andet Amtmandsembede muligens kunde undværes. At Mindretallet ikke har kunnet slutte sig til denne Indstilling, beror væsentlig derpaa, at Mindretallet ikke nævner Tvivl om, at den Anskuelse, som har gjort sig gjældende hos hele Udvalget, og som jeg

har tilladt mig at omtale, nemlig Anskuelsen om Nødvendigheden af en Omordning og Forandring i Amtmændenes hele Embedsforhold, i Grunden anerkjendes af den høitagtede Regjering, og Mindretallet formener da, at de Foranstaltninger, der burde følge af en saadan Erkjendelse, rettest bør fremgaa af Regjeringens Initiativ, saameget mere som Regjeringen alene er i Besiddelse af alle de Oplysninger om de faktiske Forhold f. Ex. om Forretningernes Omfang hos de enkelte Amtmænd, som maatte danne Grundlaget for en hensigtsmæssig og passende Omordning. Mindretallet tror, som sagt, at allerede denne Erkjendelse hos Regjeringen af sig selv vil fremkalde de fornødne Skridt i den Retning, og det har fundet det betænkeligt her i Loven at optage en Bestemmelse, som under visse Forhold vil kunne volde Regjeringen ikke ringe Besvær; thi Følgen af en saadan Bestemmelse kunde let blive, at et Amtmandsembede, angaaende hvis Inddragelse Regjeringen og den lovgivende Forsamling maatte være af afvigende Anskuelse, i en lang Arrække kun blev besat ved Konstitution, et Forhold, som Mindretallet finder alt andet end ønskeligt. Nu veed jeg meget vel, at der fra Flertallets Side dertil vil blive sagt, at det er Noget, som man saa ofte har havt Exempler paa, at Amtmandsembederne endog i flere Aar have været bestyrede af Konstituerede. Det er Fakta, som sikkert ikke kunne benegtes, men Udvalgets Mindretal finder disse Fakta saa lidet heldige, at man ikke vil være med til at gjøre det til Noget, der kunde blive almindelig Regel, og Udvalgets Mindretal kan derfor ikke tilraade det høie Thing at vedtage dette af Flertallet stillede Ændringsforslag. — Ændringsforslaget under Nr. 15 har jeg allerede omtalt. — Ændringsforslaget under Nr. 16 gaar ud paa at fastsætte Medhjælpssummen til Vandbygningsdirektøren. Regjeringens Forslag gaar ud paa at fastsætte Medhjælpssummen til 4,600 Rd., medens Udvalget foreslaar at bestemme den til 4,000 Rd. Udvalget gaar nemlig ud fra, at under ordinære Forhold vil Vandbygningsdirektøren ikke behøve et større Antal Ingenieurer til sin Assistance end 3, og naar man sætter Lønnen for disse Ingenieurer til 3,000